

1980'li yıllarda Cumhuriyet gazetesinin günlük abonesiydim. 12 Eylül ortamındaki Türkiye basınının durumu malum, sayfalarında cunta propagandasından başka şey bulunmuyordu.

Cunta görünürde yönetimden çekilmişti ama gerçekte bütün ülkede 12 Eylül hüküm sürüyordu. Gazete postada birkaç gün gecikerek gelse bile, o yıllarda, Bilim ve Sanat ve Düşün dergileriyle birlikte legalde okunabilecek yayınlardan bir tanesiydi. O yıllarda Cumhuriyet henüz gerici bir gazete olmamıştı.

1986 ya da 1987 yılıydı, gazetede küçük bir haber dikkatimi çekti: İstanbul'da Güney Kore Konsolosluğu bombalanmış, binada hasar meydana gelmişti. "Bu da nereden çıktı?" diye düşündüğümü hatırlıyorum. Güney Kore Konsolosluğunu bombalamak kimsenin düşüneceği bir şey olmasa gerekti... Neden böyle bir eylem gerekli olsun!

Sonraki günlerde de eylemi herhangi bir örgütün üstlendiğini okudum.

"Herhalde yakın çevrede başka bir yere bomba koydular, Konsolosluk da hasar gördü" diye düşündüm sonra ve olayı unuttum. Ta ki 1988 yılında Paris'te Acilcilerden ayrılan yaklaşık 50 kişiyle toplantı yapmaya gidinceye kadar...

Muhtelif konular konuşuldu, sonra verdiğimiz arada eskiden tanıdığım bir arkadaş Güney Kore Konsolosluğu eyleminden söz edince, okuduklarım aklıma geldi. Birisini eskiden tanıdığım birisini ilk kez gördüğüm iki arkadaş, Kuzey Kore'ye gidildiğini, İstanbul'daki Güney Kore Konsolosluğu'nun bombalanması için anlaşıldığını, bunun için para alındığını anlattılar. Alınan para miktarını da söylemişlerdi ama şimdi hatırlamıyorum. Sadece külliyetli bir miktar olduğu aklımda kalmış.

Ağzım açık kaldı, demesem, yalan olur! Taşeron bombacılık... "Uygun fiyata bombalama yapılır. Daha büyük işler pazarlığa tabidir!" gibi bir durum ortaya çıkmış.

Zaten başka bir durumda İstanbul'daki Güney Kore Konsolosluğu'nu bombalamak kimin aklına gelirdi!